

2013 Sommerferie i Østrig og Tyskland.

Nu er vi fremme ved årets længste dag, og vi har endnu ikke planlagt vores sommerferie. Vi regner med at turen i år skal gå til Østrig og Wien. Inden vi starter ferieturen, skal Luka døbes, og vi får besøg af vores venner fra Franken, der skal med til barnedåben den 4. august 2013. De tager hjem igen om tirsdagen, og vi kan så starte turen onsdag eller måske tirsdag hen ad dagen. Det må vi se til den tid.

Vi glæder os allerede til, at vi kan spænde "Sneglehuset" efter "Flammen" og drage mod syd. Det er efterhånden mange år siden, vi var i Wien og Kärnten på campingtur. Det er vel 20 år siden. Nu er Kasper snart 23, og det var dengang, Kasper stoppede med at bruge sut. – Vi var i Grinzing og havde glemt sutten, og så kunne vi lige så godt tage "balladen", da vi kom tilbage til campingvognen, som vi havde lånt ved morfar.

Nå, tilbage til nutiden og lidt planlægning af turen. Vi har nogle mål, som vi gerne vil besøge undervejs, og så må vi se, hvordan det kan kombineres. Selvfølgelig vil vejret få indflydelse, så det kan være, at turen bliver til noget helt andet end forventet. Da de er begyndt på større vejarbejder, er vi noget spændte på, hvordan turen gennem Tyskland vil forløbe. På FDM's hjemmeside kan vi lave rejseplanlægning, hvor vi får oplyst, hvor der er vejarbejder. Det ser ud til, at ruten over Berlin er hårdt belastet med vejarbejder i år, så vi tager gode gamle A7. I hvert fald ned til Hannover, hvor det så går østover, så vi kommer forbi Dresden, "Festung Königstein", Sächsisches Schweiz, Prag, Wien, Kärnten, Berchtesgaden, München, og hvad vi ellers finder på undervejs. Og måske et smut over Berlin på turen hjem, men lad os nu se, om der bliver tid.

Den planlagte rute

torsdag, den 1. august 2013:

Klokken 16.00 er tiden kommet. Vi har fået det sidste arbejde fra hånden og er klar til at holde en velfortjent ferie. Der er lagt huskesedler til dem, der skal klare vores job, indtil vi vender tilbage den 26. august 2013. Inden vi er klar til at drage på ferie skal vi fejre barnedåb med vores første barnebarn, Luka. Der kommer gæster fra nær og fjern, og vore venner fra Franken dukker op her torsdag ved aftenstid, og bliver til tirsdag morgen. Campingvognen er næsten klar og Karin og jeg skal sove i campingvognen, så der bliver sengepladser til gæsterne. Så selv om der er nok at hjælpe med, så bliver det alligevel med lidt følelse af, at vi har startet ferien.

tirsdag, den 6. august 2013:

Vi har besluttet os for, at starte ferieturen i dag. Luka's barnedåb er godt overstået. Nicole og Christos kørte hjem søndag sidst på eftermiddagen, farfar er kørt hjem mandag formiddag, og Jürgen og Johanna er kørt her kl. 10.00 for, at nå færgen fra Fynshav til Bøjden. De ville nemlig bruge resten af ugen på at udforske København. Vi har brugt resten af formiddagen på, at få det sidste gjort klar, så vi kan køre, når vi bliver klar. Karin har vasket gulve, så vi kan være bekendte at "leje" huset ud som sommerhus til Luka, Morten og Jeanne, imens vi har ferie. Ved middagstid er det så vidt, at vi kan spænde "Sneglehuset" efter "Flammen" og begive os af sted på en velfortjent sommerferie. Kl. 12.15 vinker vi farvel til huset og i 23 °C går det nu mod syd. Nå ja, vi skulle lige tjekke luften i dækkene på campingvognen, så vi kører med 4,0 Bar, og vi nåede da også lige, at få hentet nogle rejsebeskrivelser, som jeg havde glemt. Pyt! Nu gik det mod Grænsen til Tyskland, som vi passerede kl. 13.30. Nogle få km syd for grænsen, gik trafikken helt i stå. Der var en, som havde tabt en barnecykel fra tagbagagebæreren. Da cyklen var samlet op, gik det igen videre. Vel fremme ved Jalmer Moor brugte vi et kvarter på, at få en laksemad, inden det gik videre. Snart nåede vi Rendsburg, hvor lastbilerne ikke måtte køre over broen over Kielerkanalen. Vi kom fint over, og efterhånden var vi fremme ved Hamburg hvor trafikken blev tættere, og helt fremme hvor vi skulle køre ind i Elbtunnellen, kørte trafikken meget langsomt, men halvvejs igennem begyndte den igen at gå hurtigere. Vi fortsatte mod Syd, men inden vi nåede frem til Soltau, fortalte GPS'en at der var en hurtigere rute til målet, Dresden. Ved afkørsel 42, Evendorf drejede vi af for, at køre ad vejene over Lüneburger Heide.

Fremme ved Evendorf kom vi forbi "[Oma´s Bratkartoffelhus](#)". Vi fortsatte videre i fint vejr, og 26 °C ad forskellige Bundesstrasser, hvor der ikke var ret meget trafik. På markerne høstede de "på fuld kraft". Ind imellem kom vi forbi store vandingsanlæg, som sørgede for, at "tørstende" afgrøder blev vandet. Om det havde inspireret mig, ved jeg ikke, men jeg var blevet tørstig, så vi måtte lige stoppe for, at få lidt drikkeligt ind i bilen.

Vi var efterhånden kommet ud på den større vej mellem Lüneburg og Braunschweig, og her kørte vi forbi flere autocampere, som holdt på parkeringspladser eller i markoverkørsler. Det var her, "letlevende" kvinder forsøgte sig at tjene en dagløn, hos de lastbilchauffører, der brugte vejen som genvej. Kort før Braunschweig passerede vi Mittellandkanal kl. 18.20 i høj sol og 27 °C. Ved Braunschweig kom vi ind på A2, med utroligt mange lastbiler. A2 skulle efter sigende være den Autobahn, som har flest Transitlastbiler, i en livlig trafik mellem Berlin og det vestlige Europa. Fremme ved den sidste Tank inden den tidligere "Innere Grenze", fik vi tanket. Selv om klokken kun var 19.20, blev vi enige om, at gøre ophold for natten. Efter at have fået lidt at spise, og set lidt på kort og rejsebeskrivelser, blev vi enige om at gå tidligt i seng, og hellere køre tidlig i morgen.

"On the Road again"

onsdag, den 7. august 2013 (Chicos fødselsdag):

Efter 12 timer søvn imellem lastbiler, som kom og gik, nogle med brummende køleanlæg, vågnede vi ca. kl. 08.30. Vi havde sovet godt trods larmen og et tordenvejr, som lige skulle trække forbi. Noget søvndrukne fik vi morgenmad, og var klar til igen at komme på farten kl. 09.15. Det var stadig overskyet og kun 17 °C, men et perfekt vejr til resten af køreturen frem til vores første stop, nemlig Dresden. Kl. 09.25. kørte vi over "Innere Grenze" og var nu i det tidligere Østtyskland. Selv om det er næsten 14 år siden "Muren faldt", så er det stadig tydeligt i landskabet, at man ikke længere er i "Westen". Her ligger stadig forladte / misligholdte huse fra tiden med Statskollektiver. Bortset fra disse "skampletter" er landet kønt. Motorvejen frem mod Magdeburg, var også en oplevelse i sig selv. Betonvej, nok ikke så gammel, men i dårlig udførelse. Det var næsten som, at være ude at sejle i kort krappe bølger med en lille båd. Maven rumlede lidt - Forhåbentligt ikke af søsyge. Leipzig lufthavn, kan man sige, vi kørte lige midt igennem, idet der var fly og landingsbaner på begge sider af Autobahnen. Og et par store brede baner var ført over Autobahnen på store broer.

Camping Mockritz, Dresden

Klokken 11.55. var både "Flammen" og vi blevet tørstige, så på tankstation Muldental, fik vi alle slukket vor tørst. Karin og jeg fik også et pølsebrød, så den værste sult blev slukket, inden vi kl. 12.30 kørte videre i 22 °C. Vi havde set på hvilken campingplads, vi skulle vælge, så kursen blev sat på [Camping Mockritz](#), som ligger 5 km udenfor Dresden Centrum. Vi nåede frem til campingpladsen kl. 13.20 og kunne i 25 °C og solskin konstatere, at receptionen først lukkede op kl. 16.00. På døren hang et skilt om, at man bare skulle finde en plads og så melde sig, når der var nogen i receptionen. Pladserne var ikke ret store, men vi fandt en, hvor campingvognen kunne holde i delvis skygge. "Flammen" måtte som alle de andre biler holde på vejen ud for vores parcel. Ca. kl. 15.30 gik vi forbi receptionen og den lille butik, og kunne konstatere, at der var åbent. Vi fik os meldt til og gik tilbage til campingvognen for, at gøre klar til at tage ind til Dresden centrum, så vi kunne se byen. Cykelcomputerne blev sat på, og vi var klar til at tage cyklerne de knap 6 km ind til [Dresden](#) centrum. Det meste af vejen gik det svagt nedad, så vi kom frem til Innere Stadt uden det store besvær. Vi cyklede hen ad en brostensvej og gennem en port ved Burg, hvor vi kom frem til Burgplatz. Her parkerede vi vores cykler for at gå gennem Innere Stadt, hvor stort set alle seværdigheder ligger samlet indenfor et lille område. På vores rundtur fik vi set seværdigheder som, Residenz slottet med "Fyrsternes indtog i Dresden", [Semper Oper](#) og [Brühlsche Terrasse](#) hvor turistbådene på Elben ligger til. Efter at have set disse seværdigheder,

Del af Residenz Slottet

Vi set seværdigheder som, Residenz slottet med "Fyrsternes indtog i Dresden", [Semper Oper](#) og [Brühlsche Terrasse](#) hvor turistbådene på Elben ligger til. Efter at have set disse seværdigheder,

Brühlsche Terrasse

blev kirken sammen med nye sten genopført. Man kan stadig se hvilke sten, der er de gamle og hvilke der er nye. På samme måde blev Semperoper genopbygget. Foran Frauenkirche har man rejst det eneste sammenhængende stykke fra den gamle kirke som et mindesmærke om krigen. Til gengæld er der mange "grimme" bygninger i Dresden fra tiden med kommunistisk styre. Flere steder i midtbyen er de ved at fjerne nogen af dem og erstatte dem med nye bygninger opført i Barok. Nu var det tid til at finde vores cykler, så vi gik gennem det højtliggende anlæg imellem Residenz slottet og Elben. Her kunne man rigtig se ned til Brühlsche Terrasse og turbådene. Ned ved cyklerne fik vi dem låst op og begav os på vej mod campingpladsen. Undervejs handlede vi lidt fornødenheder ind i Lidl. Da vi nåede tilbage til campingpladsen, var det tid til en forfriskning og sidde og nyde de sidste solstråler foran campingvognen, inden vi fik lidt let til aftensmad. Vi hyggede os bagefter indenfor i campingvognen med at høre lidt musik, og jeg fik skrevet størstedelen af det, jeg var bagud med af beretningen. Efterhånden faldt mørket på, og det var tid til at gå til ro, så vi kunne udforske [Sächsisches Schweiz](#) i morgen.

Frauenkirche

torsdag, den 8. august 2013:

Efter en god nats søvn, hvor vi havde ventilatoren kørende hele natten, vågnede vi veludhvilede op kl. 09.15. Efter morgenmaden gjorde vi klar til dagens udflugt til Königstein og Elbens slyngninger. Vi kørte ud af Dresden ad Bundesstrasse 176 mod Elbens løb, hvor vi kom gennem Pirna. Her slyngede vejen sig op ad skråningen med 2 store hårnålesving. Snart var vi fremme ved vejen ind til Festung Königstein, men vi besluttede os for, at køre lidt videre for, at finde noget vi havde hørt om, nemlig Bastei. Vi kom igennem byen Königstein, uden at se nogen henvisning. Vi besluttede os for at se lidt mere opstrøms af Elben og kom frem til Bad Schandau. Her så vi de første henvisningsskilte til [Bastei](#). Dem fulgte vi over broen til

Udsigt fra Bastei til Elben

den store parkeringsplads og blev også lidt betænkelige, men efter 2½ km nåede vi frem til betalingsparkeringspladsen ca. 500 m før Bastei. Vi fik helt ondt af de mange mennesker, der gik i den stærke sol uden skygge, på det meste af vejen. Nå skidt, vi var nået frem og trak en P-billet og fandt os en plads. Vi fortsatte til fods frem til hotellet, der ligger ved Bastei. Nok et levn fra Kommunist tiden, hvor en sådan udsigt kun var forbeholdt for de rigtige "Genossen". Det var en stor oplevelse, som er svær at beskrive, og det kan kun anbefales alle, at de ser Bastei. Sempelthen overvældende. Vi fik gået op og ned ad stejle trapper og stier, taget flere foto af Elbens slyngninger dybt under os – Nogle helt fantastiske Vue, og et flot fæstningsværk vi bevægede os i. Undervejs så vi endda en helikopter lidt fra oven. Efter de flotte syn ud over [Elben](#) og landskabet, havde det helt taget vejret, så da vi kom op til

Udsigt fra Bastei til Elben

pladsen foran hotellet, var det tid til en Bratwurst og en øl til at fordøje indtrykkene. Mættet af indtryk begav vi os frem til bilen, hvor vi betalte 3 € i løsepenge for at "Flammen" fri. Vejen tilbage gik ad samme veje, nu med op til 13 % nedad mod Bad Schandau, hvor vi drejede mod Königstein, idet vi også ville besøge [Festung Königstein](#). Efter vi var kørt gennem byen Königstein, gik det ad B172 opad gennem slyngninger, indtil vi skulle dreje til venstre mod Festung Königstein. Kort efter vi var drejet, kom vi frem til et næsten nyt Parkeringshus, hvor vi kl. 14.25. fandt en god plads på dek2. Vi fandt ned til udgangen og begav os opad vejen mod Fæstningen. Temperaturen var efterhånden sneget sig op på 26 °C. Til at begynde med fulgte vi en lille intern vej, men snart drejede stien ind gennem træerne og blev stejlere. Hvis det hvor vi kørte før var 13 %, så var dette

Burg Königstein

vist 20 %. Da vi dukkede ud af træerne, var vi fremme ved fæstningens høje mure, hvor vi gik ind ad det brede hul i muren. Her stod et skilt, at vejen ind gik opad med 22 %, indtil vi var oppe på Burgplatz. Vi betalte dog de 8 € for hver og fortsatte op gennem flere porte. Vel oppe gik vi fæstningsmuren rundt på det kæmpestore fæstningsanlæg, som næsten kunne tage pusten fra en. Ikke kun ved den lange stejle tur op, men også på grund af de fantastiske udsigter over Elben og landskabet og det fantastiske flotte fæstningsanlæg. Efterhånden var vi ved at være godt brugt, og mente det var tid at finde tilbage til parkeringshuset og bilen. Det var noget lettere, at gå ned til parkeringshuset, selv om man godt kunne mærke, det strammede lidt i læg- og lårmuskler. Vi nået uskadte frem til betalingsautomaten, hvor vi for 4,5 € fik parkeringsbilletten stemplet. Vi fandt hurtigt

Burg Königstein

bilen og kunne kl. 16.00 køre hjemad, nu med "overlæs" af indtryk, som vi skal bruge hele natten til at fordøje, tror jeg. Vi kørte hjemad ad samme vej som ud og måtte gennem lidt kø i Pirna, men snart var vi fremme ved Dresden, hvor vi drejede ind ad Goritzer Strasse mod Campingplatz Mockritz. Klokken 17.00 kørte vi ind ad porten til campingpladsen, og efter 100 km og en begivenhedsrig dag, kunne slappe af ved campingvognen med, at dele et par kolde øl, som vi lige købte i vores lille butik på campingpladsen. Senere fik vi et velfortjent bad, og lidt let aftensmad med et glas Rosevin. Da vi havde slappet lidt af udenfor, trak vi indenfor, hvor jeg gik i gang med computeren og denne historie, mens Karin var dybt fordybet af en bog af Ken Follet.

fredag, den 9. august 2013:

Vi havde set på lågen til campingpladsen, at de åbnede bommen kl. 07.00, så vi havde sat vækkeuret til kl. 06.30, så vi havde tid til lidt at spise og få børstet tænder, inden vi gjorde vognen klar til afgang. Kl. 07.10 var vi klar og kunne spænde "Sneglehuset" efter "Flammen", så vi kunne køre af sted. Da vi kom op til bommen, var den stadig lukket. Ved siden af døren ind til receptionen sad en lille seddel, at der var Nachtruhe indtil kl. 08.00. Vi var ikke de eneste, der ikke havde set den lille seddel, men vi holdt først i køen. Vi fik læst lidt i noget litteratur om Wien, så vi var forberedt på "målet" Vi fik også lettet os et par gange, så vi var helt sikre på, at vi var klar, når bommen blev "frigivet". Man følte næsten som om, man sad ved startlinien og bare ventede på det "grønne lys" til start. Kl. 07.45 blev bommen åbnet, og vi drejede til højre ud af porten. Snart var vi fremme ved Autobahnen, med kurs mod Tjekkioslovakiet og Østrig. En rejse på knap 500 km. Vi fulgte Autobahnen forbi Pirna og frem til Heidenholz, hvor vi købte en Vignette (12,50 €), så vi kunne køre

Campingplatz Mockritz, Dresden

på de Tjekkiske motorveje. Cyklerne havde "dinglet" lidt, så de blev sat bedre fast med et par Strips. Snart kørte vi over grænsen til Tjekkiet, og vi kunne glæde os over, at vejen her var bed-

re end i det tidligere Østtyskland. (Glæden blev skåret senere) Igennem 2 tunneller gik det snart nedad med 4 % over en godt 10 km lang strækning, med en flot natur med høje bjerge i horisonten. GPS'en begyndte at skabe sig og ville have os ad små vej. Da den skabte sig anden gang, og vi kunne se, at vi kørte mod vest, endda lidt nordligt, besluttede vi os til at tage afkørslen, men det fortrød vi hurtigt, da vi så de små veje. Vi kiggede lidt i kortet, og besluttede os at køre tilbage på Motortrafikvejen mod Teplicé. Vi nærmede os nu Teplicé, hvor alle skraldespande langs vejen var overfyldte. Fremme ved Teplicé kom vi til en rundkørsel, hvor vi skulle ud af sidste vej, og næsten i modsat retning, som vi var kørt ind i rundkørslen. Da vi var i Tjekkiet, tjekkede (☺) vi lige på kortet, og kunne se, at vi var på rette spor, nemlig E55 mod Prag. Fremme ved Prag besluttede vi os igen, for ikke at følge GPS'en, men denne gang gik det godt, og vi kom øst om Prag. Vi kom også forbi en golfbane, hvor vi kunne se en "trebold" stille vognene ved Green. Da vi var kommet godt forbi Prag og satte kursen mod Brno, (Det Karin ikke kan udtale ☺) gik det igen mod syd, nu på betonmotorvej. Noget af det var det værste, vi nogensinde har kørt på. Det virkede som om, der var et minibump hver ½ m. (Vi blev enige om, at dem der klager over "Den bumpede vej" mellem Skovby og Lysabild på Als, skulle sendes herved, så ville de synes, at deres vej var jævn og glat.) Da vi endelig var kommet fri af det første lange stykke med "Bumpet vej", uden GPS'en var faldet ned, gik trafikken pludselig i stå. Efter 10 min begyndte der at komme udrykningskøretøjer op mellem de 2 bilrækker på motorvejen. Vi stod helt stille fra 11.20 til 12.15, næsten en time, inden vi fik lov til at trille stille af sted forbi uheldsstedet. Vi kunne se en personbil med skrammer og buler samt en lastbil, der var væltet ind i midterautoværnet og havde smidt hele sin last af Kul-briketter ud over begge kørebaner på motorvejen. De havde heldigvis hurtigt fået ryddet det ene spor, så vi kunne komme videre. Efter endnu et par strækninger med "Bumpet vej" gik vejen over til motortrafikvej og senere hovedvej, som vi fulgte mod Znojmo og grænsen til Østrig. Der var rigtig mange små byer på strækningen, med fotofælder og politibil, så hastighedsgrænserne blev overholdt af alle. Lige før vi nåede grænsen til Østrig, var der et stort forlystelsesområde med "Kinderwelt" etc. På grænsen kørte vi gennem resterne af en grænsekontrol post, og nu var vi så fremme i Østrig. Her fulgte vi B303 mod Wien, og efter ca. 10 km købte vi en Vignette, så vi kunne køre på de Østrigske Autobahner de næste 10 dage. Snart var vi fremme ved Autobahnen, som førte os frem mod Wien. Da "Flammen" havde slidt godt, fik den tørsten stillet, inden vi nåede Wien. Vi havde besluttet os til at tage Campingplatz Ost, og fandt rimeligt let frem til den. Ved receptionen sagde de at vi bare skulle søge en plads, så vi tog en runde. En meget skuffende runde vil jeg sige. Autocamperne holdt som "sild i en tønde". Der var hverken græs eller luft. Man kan sige, at der var sket meget til det værre, siden vi var der for 20 år siden, da campingpladsen var helt ny. Vi kiggede bare på hinanden og kørte ud igen – Sikket Gedemarked var det eneste, der blev sagt. Heldigvis havde vi også adressen med på [Campingplatz Süd](#) og West, så vi kørte nu efter Süd, hvor jeg havde været for godt 30 år siden. GPS'en fik os

Undervejs

"Skafning"

ledt fint frem, og kl. 16.30 kunne vi køre ind ad porten og melde os i receptionen. Her fik vi også besked på at finde en plads og melde tilbage. Vi søgte lidt rundt og fandt en god stor plads med græs og "Lebensraum". Efter vi havde sat "benene ned" på campingvognen, og lettet os gik vi til receptionen, og meldte at vi havde taget plads 127. Da vi nu var ved indgangen, gik vi over den stille sidevej og ind i et stort Supermarked, Mercur, hvor vi fik købt lidt fornødenheder, deriblandt brød, ost, øl og vin, altså kun levnedsmidler! Tilbage på campingpladsen fik Karin "tryllet" lidt mad frem, som vi nød med øl og en lille en til. Vi havde stort set ikke fået noget hele dagen, så det var velfortjent, og vi spiste nok også for meget. Vi besluttede os med at vente til i morgen med at sætte Markisen op, så vi slappede af, Karin med sin bog og jeg med at skrive beretning. Vi har ikke besluttet, hvad vi skal lave i morgen, så nu sover vi en god nattesøvn og ser hvad dagen bringer.

lørdag, den 10. august 2013:

Klokken var næsten 9 inden vi slog øjnene op. Vi var spændte på at trække gardinet fra, da det havde regnet om natten. Var der solskin eller gråvejrs med truende regn. Da vi trak rullegardinet fra ovenlyset, blev vi næsten blændet af lyset. Solen stod flot på himlen mellem de drivende skyer. Det havde blæst om natten, og der var stadig vind i træerne, men ikke rigtig noget vi kunne mærke, da vi kom udenfor campingvognen. Vi fik hurtigt gjort morgentoilette og Karin hentede morgenbrød i Mercur, mens jeg ordnede nogle af campinglivets nødvendigheder. Karin havde sat

kaffen over, inden hun gik, så vi fik morgenmad, da hun var tilbage igen. I dag skulle vi ikke køre selv, så vi fik også "En lille en" til morgenmaden, som bestod af brød med forskellige pølser og oste. Karin havde købt et par Croissanter som vi fik med smør og pålægschokolade. Da morgenmaden var overstået, fik vi skiftet tøj og fundet de ting frem, vi skulle bruge til den første bytur i Wien. Oppe ved receptionen købte vi 2 stk. 72 timer billetter til Wiens offentlige transport for 2 x 19,90 €. Vi havde overvejet det nøje ved morgenbordet, og blev hurtigt enige om at det gav en

Karlskirche

utrolig frihed, at vi kunne sætte os ind i en sporvogn eller lign. hvis vi ville slappe af eller transporteres et andet sted hen. Det brugte vi flere gange allerede her første dag. Nå, vi kom ud til Breitendorfer Strasse, hvor vi kiggede lidt efter busstoppestedet. Lige da vi stod ved lyskrydset, kunne vi ikke se det, men heldigvis gik et par over fodgængerovergangen og hen til busholdepladsen. Den lå lige efter lyskrydset – Vi havde set længe væk, og slet ikke set hvor det var. Vi ventede kun nogle få minutter, inden vi kunne stige om bord i bus 62A. Fremme ved Philadelphiabrücke skiftede vi til sporvogn, rute 62, som kørte os helt ind i Wiens centrum, hvor vi stod af på Karlsplatz. Her

kunne vi se anlægget foran [Karlskirche](#), som vi forevige. Vi gik nærmere og kunne se et bassin med vand hvor der var placeret et flygel. Her havde en "Spasvogel" sat sig på en stol foran flygelet og forestillede at spille. Der var nu ingen toner i flygelet. Fra Karlsplatz gik vi ind ad mindre veje mod Wiens centrum. På vejen så vi nogle interessante ting på afstand som vi skal undersøge nærmere en af de næste par dage. Vi havde besluttet os for, at vi skulle finde ind til "Steffi" som Wienerne kalder [Stephansdom](#), som er deres domkirke. På vejen derind ad de små gader kom vi bl.a. forbi Hotel Sacher som er berømt for Wienernes "Hofdessert", nemlig Sachertorte. (Historien om den vil jeg ikke komme ind på men synes I skal læse den på nettet) Fremme ved Stephansdom fik vi taget et par billeder af kirken, selvom det var lidt besværligt, for Stephansdom ligger klemt godt inde mellem 3 – 4 etagers huse – Jeg tror det lykkedes. For at være helt sikker gik Karin og jeg ind i kirken for, at bede en bøn til Jomfru Maria. Vi blev lidt skuffede over, at vi kun kunne komme ind i et lille aflukke først i kirken. Vi kunne dog høre og gennem gitteret se, at der var en gudstjeneste i gang for menigheden, oppe foran i kirken. Efter vi var kommet ud af kirken, gik vi videre og kom til Wollzeile 5, hvor [Figlmüller](#) ligger. Det skulle efter sigende være her man laver "ægte Wiener Schnitzel", banket meget tynde, vendt i æg og rasp og stegt i 3 oliebad med forskellig temperatur. Vi ville gerne have prøvet men, desværre var "templet" lukket på grund af ombygning. Lige rundt om hjørnet, 50 m væk, i Bäckerstrasse, har Figlmüller en filial, og her stod folk i

Stephansdom

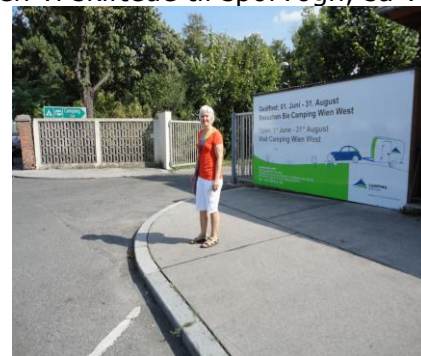
Ottakringer glas med hul i

kø langt ud på gaden, her kl. 12.00, for at få en plads, så de kunne smage en "ægte Wiener Schnitzel". Vi kan godt vente til en anden gang, så vi fortsatte vores udforskning af de små gader og fandt ned mod Donaukanal. Vi gik et kort stykke langs Donaukanal, inden vi igen gik ad de små gader op mod bymidten. Vi var efterhånden blevet lidt tørstige og fandt en cafe, hvor vi sad og så ud på Fleischmarkt, hvor folk gik forbi. Vi nød en ½ ltr. Ottakringer i et krus, hvor der var et hul igennem foden. (Det må vi vist udforske på internettet.) Med den tørre plet væk fra halsen, blev vi enige om, at vi, fra Swedenplatz, ville tage sporvogn 2 og springe over på sporvogn 1, så vi kunne tage en hel omgang på de gader som i Wien hedder – Ring, til efternavn. Her nød vi synet til de ting, vi i hvert fald skal se nærmere på de næste par dage. Vel tilbage ved Swedenplatz steg vi af igen, for at se hvordan vi kunne finde frem til de 2 kendte bygninger, som er tegnet af Friedrich Hundertwasser. Vi fandt ud at skulle have fortsat med sporvogn 1, der kørte derud forbi. Nå pyt, vi tog blot den næste. Vi stod af ved Hetzgasse, som førte os ned midt imellem de 2 huse. Vi valgte først at gå de ca. 100 m til højre, hvor vi så [Hundertwasserhaus](#), som er en almindelig boligblok, i hvert fald indeni, men udenpå ligner det "liv og glade dage" – han må mene at livet ikke skal være så trist, noget jeg godt kan lide. Bagefter var vi 100 m den anden vej, hvor vi så Kunsthaus Wien, som Hundertwasser også har kreeret facaden på. Nu var det tid til at finde tilbage, så vi tog sporvognen tilbage mod bymidten. Vi besluttede os for at dagen efterhånden var "godt

Hundertwasser haus

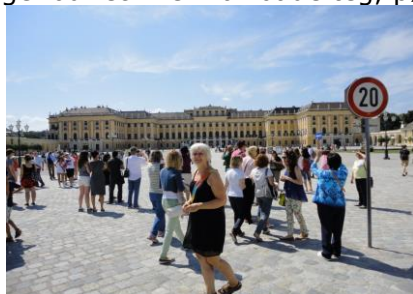
brugt”, så vi fortsatte med sporvognen til den berømte indkøbsgade Maria Hilferstrasse. En gade som kan sammenlignes med Kurfürstendamm. Da vi havde ”oset” lidt i gaden og nået frem til en U-Bahn station, besluttede vi os for at vende tilbage til campingpladsen. Efter et U-Bahn skift, nåede vi lige at få en Kebab (3,50 € pr. stk. – Et fund til den pris) inden vi skiftede til sporvogn, så vi mætte og veltilpasse kunne stå af ved stoppestedet ”Campingplatz Süd” kl. 16.30. Det første vi skulle gøre, da vi kom ind på campingpladsen var at få ”vandet ud af øjnene”. Vel tilbage ved campingvognen fik vi lukket varmen ud, og lidt at drikke inden vi lige gik en tur rundt om campingpladsen. Til aften fik vi kun noget let, som vi nød udenfor i solen, indtil det blev for mørkt til, at vi kunne læse. Så var det tid til at trække indenfor, så Karin kunne finde ud af hvilke ”gamle bøger”, hun skulle sortere ind på hylderne derhjemme, og jeg kunne få skrevet dagens beretning. Nu er klokken 22.20 og vi glæder os til endnu en spændende dag, i morgen, i Wien.

Camping Süd, Wien

søndag, den 11. august 2013:

Kl. 09.00 lød kirkeklokkerne som indkaldelse til søndagsgudstjenesten i kirkerne, men vi hørte det ikke da, vi ikke er katolikker. Vi sov i hvert fald, til klokken den var 09.30. Vi kiggede lidt på hinanden, og selvom vi ikke vidste, hvad klokken var, blev vi enige om at stå op. Med gardinerne for i campingvognen kan man ikke se, hvor lyst det er, og ikke om der er solskin. Da vi trak gardinerne fra loftslyset, stod solen ind til os for ”fulde gardiner”. Hurtigt fik vi tøj på og fik alle gardiner trukket fra. Det var ikke fordi der var det store ”Leben” på campingpladsen. Folk der er her har ferie og slapper af. Efter morgentoilette, gik der ikke længe inden vi havde fået morgenmaden på bordet. Da ingen butikker var åbne en højhellig søndag i Wien, måtte vi nøjes ”Mit Brot von Gestern” – I øvrigt et ganske udmærket brød, som vi spiste til vores selvkomponerede morgenbuffet. Der var både æg, pølse, ost, marmelader, kaffe og søde sager, foruden ”En lille en”

Karin på Slotspladsen foran Schönbrunn

eller en af de ”små sorte” – Det var bare at vælge ligesom på de finere hoteller – Her var det ”Hotel Karin”. Efter morgenmaden besluttede vi os for at bruge søndagen på at tage til Schönbrunn, og nyde parken, ligesom mange Wienerere gør. Vi tog bussen til Philidelphiabrücke, hvor vi steg om til U-Bahnen, som kørte os til Schönbrunn. Efter en fin tur med U-Bahnen stod vi foran indgangen til Schönbrunn kl. 12.00, hvor vi købte en ½ ltr. vand med brus. Sælgeren kunne ikke rigtig forstå os, for som han sagde, så købte alle tyskere vand uden brus. Jeg kunne så fortælle ham, at vi var Danskere og det var derfor, vi købte med brus. Lige bag os stod en tysker, som så sagde Ich bin leider deutsch, som om han også ville have med brus ☺. Vi fortsatte ind i slotsgården. Vejret var utroligt fint, 27 °C

Glorietten - Lysthuset

da vi gik ind i slotshaven, hvor vi nød det flotte parkanlæg. Vi kunne ikke finde bænken hvor Per, Jeanne og Kasper var blevet fotograferet foran Schönbrunn slottet. Det har nok flyttet rundt på bænkerne. Vi fortsatte gennem haven og op til Neptunspringvandet, hvor vi fotograferede slottet. Vi fortsatte nu op ad bakken, ad de slyngede stier, indtil vi godt forpustede nåede Glorietten. Her nød vi udsynet over slotsparken med Wiens konturer bagved. Der blev fotograferet i flere tempi. Efter at have nydt udsynet, gik vi igen ned mod parkanlægget. Næsten helt nede besluttede vi at gå opad igen, denne gang efter Tirologarten.

Schönbrunn fra parksiden

Frem og tilbage er lige langt. Det var en lang gåtur op ad den stejle sti langs med afgrænsningen til Wiens Zoologiske have. Flere steder kunne vi gennem hegnet få indsigt til spændene fugle, bl.a. en stor flot Påfugl, som soled sig lige inden for hegnet. Da vi igen var på højde med Glorietten, var vi kommet frem til en af indgangene til Zoo, hvor Tirologergarten, der er et lille spisested, ligger. Vi satte os for at få en øl, men da vi fik spisekortet, lokkede det dog med en Brathendl, med Gemischtes salat og en velfortjent øl til. Efter at have spist en rigtig god og stor Brathendl, betalte vi 28 € - Et fund for de penge. Vi begav os videre rundt om den Zoologiske have, og kom gennem Botanisk have og igen ind i haven til Schönbrunn. Vi gik nu gennem slotspladsen og videre frem til U-Bahn stationen, hvor vi besluttede os for at tage U-Bahnen frem til UNO-City på den anden side af Donau. Turen var både afslapning (Slå mave) efter maden og for at se, hvad der var sket siden jeg var der i 1975 (38 år siden).

Brathendl i Tyrpoler Garten

Grinzing

Dengang var man lige begyndt og var i gang med bygning nr. 2 – Nu var det en hel by. Det var ikke noget "at skrive hjem om", men spændende lige at se, med min egen historie "in mente". Vi tog nu U-Bahnen tilbage mod centrum og Schottentor, idet vi ville tage Strassenbahn 38 til

[Grinzing](#) for at få et glas Heureger vin. Det blev godt nok en prøvelse af de store, for da vi kom frem til, hvor vi skulle stå på Sporvogn 38, så var der vejarbejde og der kørte kun busser. Sporvogn 38 var ingen steder at se, og vi kunne i hvert fald ikke finde ud af, hvor vi skulle gå hen. Vi er ikke dem der giver op, så vi prøvede at finde frem med logik. Så tog vi den ene eller den anden Bus eller Sporvogn, for at finde frem til en ny etape på strækningen, som linie 38 kørte. Vi giver aldrig op, men måtte erkende at linie 38 kom vi ikke med. Så vi tog et par U-Bahner til Heiligenstadt og sprang på linie 38A til Grinzing. Frem kom vi. Vi fik vores velfortjente glas hvidvin i Grinzing, men da

vi havde spist et godt måltid til frokost i Tirologergarten, besluttede vi, efter lidt sightseeing i Grinzing, at tage bussen tilbage til Heiligenstadt for at tage U-Bahnen til Philidelpiabrücke og bussen til campingpladsen. I Grinzing nåede vi lige at springe på en ekstrabus, idet der var nogle flinke ældre damer, der råbte efter os. Til at begynde med havde vi en stor led-bus helt for os selv. Resten af turen til campingpladsen gik lige som det skulle. Vel hjemme delte vi et par øl og fik en lille sort, inden vi spiste frikadeller (hjemmefra) med kartoffelsalat. Bagefter slappede vi af foran campingvognen, Karin læste, og jeg skrev på beretningen, indtil vi hyggede videre indenfor.

mandag, den 12. august 2013:

Imens vi sad og hyggede os i aftes, talte vi om hvor meget søvn vi havde brug for. Karin vågnede med tungt hoved, selvom hun ikke havde været på druk. Jeg påstod, at det kunne være fordi vi sov for længe om natten. Vi blev enige om, at nøjes med ca. 8 timers søvn i stedet for de 9 – 10, som vi havde fået hidtil. Vi stod derfor op, da vi vågnede ved 8-tiden. Karin sagde, at hun ikke var tung i hovedet. Nu ser vi hvordan det er resten af ferieturen. Efter vi var stået op, fik vi, som vi plejer morgenbuffet. Morgenmaden var sat frem på bordet i campingvognen og så kunne vi gå ind for, at hente hvad vi havde lyst til. Så skulle maden ikke stå i solen, som skinnede fra en klar himmel. Efter morgenmaden var vi et smut i Mercur, for at hente lidt vand som blev lagt på køl til vi kom hjem. Kl. 10.10 sprang vi på bussen og tog 62A, som vi plejer ind til Philadelphiabrücke, hvor vi skiftede til sporvogn 62, som vi tog til Karlsplatz. Vi havde et par hængepartier som vi skulle have nået, inden vi ville se Burg-området. Fra Karlsplatz gik vi til Schwarzenbergers Platz, hvor der bl.a. er et flot springvand og et mindesmærke fra dengang, Russerne befriede Wien fra Tyskerne efter hårde kampe. Russerne blev i Wien i nogen år og omdøbte pladsen til Stalin Platz, men heldigvis blev Wien endnu en gang befriet, og de kunne igen kalde pladsen for Schwarzenbergers Platz. Nu gik vi ind mod centrum for at se Pestsäule, som ligger lige i nærheden af Stefansdom. Vi gik lidt

Springvandet foran det Russiske mindesmærke

rundt, inden vi kom ud til Ringvejen, hvor vi skulle se Rathaus og Parlamentet. Undervejs måtte vi holde tilbage, fordi [Den Spanske Rideskole](#) skulle have hestene over vejen fra staldene, som ligger bag Den spanske Rideskole. Vi var faktisk ikke klar over, hvor vi var, men vi havde kurs mod Rathaus. Lidt senere og inden vi nåede Rathaus, havde vi en "spøjs" oplevelse. Vi blev antastet af et noget snusket og fattigt udseende mand, som gik bag os. Han spurgte, hvor vi kom fra, og høflige som vi er, svarede vi Danmark. Så slog han over i et forkvaklet dansk, og fortalte om

Rathaus

Efter Rathaus gik vi forbi [Parlamentet](#), som vi fik fotograferet med lidt besvær. Det er svært at komme langt nok væk fra bygningen for at få det hele med. Bygningen er i øvrigt tegnet af en dansker, Theophil Edvard Hansen, som har flere kendte bygværker i Wien på sin samvittighed. Nu var det tid til at finde ind på Hofburg. Vi vandrede lidt rundt i Hofburg og gik gennem flere porte ind mod Wiens centrum. Fremme ved Stefansplatz tog vi U-Bahnen mod Praterstern, da vi, som da vi var her for 20 år siden med ungerne, ville besøge forlystelsesparken [Prater](#). Det første vi mødte var det store pariserhjul, som blev behørigt fotograferet. Vi gik ind gennem porten til Prater, og der

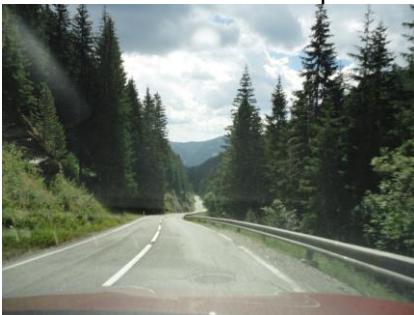

Prater

til Philadelphiabrücke, så vi kunne komme med bus 62A det sidste stykke til Campingplatz Süd. Vel hjemme gik vi en tur i Mercur for at købe lidt mad, og forskellige fornødenheder, inden vi kører videre i morgen tidlig. Efter at have fået slukket tørsten i masser af vand og nydt lidt hvidvin, var det tid til at spise lidt aftensmad, inden vi fik markisen pakket ned, og gjort lidt klar til morgendagens køretur. Bagefter gik vi i bad og hyggede os lidt med at læse og skrive et afsnit af beretningen.

tirsdag, den 13. august 2013 (Nicoles fødselsdag):

Vi havde betalt for de 4 overnatninger, inden vi gik i seng, for vi ville gerne køre, inden receptionen var bemanded kl. 08.00. Vi havde mulighed for at køre kl. 06.00, da porten blev åben. Vi vågnede kl. 05.19, men det var for tidligt, så vi lagde os på den anden side for, at tage 3 kvarter mere, men som det altid går, så faldt vi i dyb søvn og vågnede først kl. 07.00, og så var det altså tid til at stå op. I løbet af ½ time havde vi fået ordnet alt, så vi kunne køre ud af porten kl. 07.30. Ud fra campingpladsen og mod venstre ad Breitendorfer Strasse mod Autobahnen mod Wiener Neustadt. Et enkelt vejarbejde løb vi ind i, inden vi nåede Autobahnen, men det gik uden problemer. Nu var vi fremme på Autobahnen mod Wiener Neustadt, som vi passerede i 18 °C og overskyet med let regn. Da regnen kun var få dråber, var det en perfekt dag for at køre videre. Klokket 08.42 holdt vi ind på en rasteplass for at få lidt morgenmad. Efter godt 20 min. var vi klar til at køre videre mod Millstätter See efter en hyggelig morgenmad. Ved Neuenkirchen valgte vi afkørslen S6 for at køre den nordligste, hurtigste og kortere vej til Millstätter See. Det var en fantastisk flot Autobahn frem til Zeltweg med 12 tunneller af forskellig længde, den længste på 3,4 km. Videre fra Zeltweg gik det ad Autobahn og Bundesstrasse mod [Turracher Höhe](#).

23 % i Turracher Höhe

Mod Turracher Höhe snoede vi os op ad i 2 og 3 gear. En gang imellem måtte vi lige tage 1 gear for at runde hårnålene. Det gik 23 % opad og vi havde godt udsyn til skipisterne, der hører til skisportsstedet. Vi passerede Turracher Höhe i 19 °C og i 1763 m højde. Hvis vi troede det værste stykke var overstået, så troede

at han havde været i Danmark med sin bil, og at danskere han havde mødt, alle var hjælpsomme og flinke. Han sammenlignede dem med Østrigere, derimod havde han intet til overs for Tyskere og Nordmænd. Selv om han så meget fattig ud, talte han med os som en almindelig Wiener og forlod os med et stort smil og ønsket om, at vi måtte have en god dag. Jeg tror, vi gjorde ham glad ved, at tale med ham. Selvfølgelig mærkede vi efter, om vi havde alt i behold, og vi kunne lidt skamfulde erkende, at vi havde alt. Ved Rathaus var der opstillet flere boder, som solgte forskellige landes retter til middag. Vi gik det hele igennem, men besluttede os for at springe den tunge mad over.

Hofburg

mødte vi en Coca-Cola Trucker (Den fra julereklamerne). Vi fik hver en gratis 25 cl. Coke – Det var tiltrængt på det tidspunkt med 26 °C. Vi fortsatte ind gennem forlystelsesparken (Ingen entre) og kom gennem mange spændende forlystelser. Da vi gik runden videre, for at komme tilbage, var det med lidt sentimental stemning, idet vi manglede vores "børn", så havde det nu været sjovere, at være i Prater, bortset fra hvepsene. Vi blev enige om, at det her var noget andet en Tivoli i København, og blev enige om at vi måtte tage på Bakken næste gang, vi er i København. Efter at have besøgt Prater, tog vi U-Bahnen tilbage til Karlsplatz, hvor vi skiftede over til sporvogn 62, som vi tog

vi forkert. Nu gik det nedad med 23 %, og selvom vi kørte i 2 gear, så løb hastigheden let op på 60 km/t. Bremserne blev brugt god, og indimellem måtte vi køre i 1 gear for at spare bremserne, så bremsevæsken ikke kom til at koge. Det er noget andet med 1300 kg på krogen! Vi holdt og et par pauser, for lige at strække benene og køle lidt af, inden det gik videre. Vel nede af Turracher Höhe drejede vi til højre i Bad KleinKirchheim for, at køre mod Millstatt. Her kørte vi forbi en flot golfbane, som lå langs vejen, vel ca. 4 km. Vi kunne se spillerne spille på banen og nød det undervejs sammen med det flotte landskab. Efterhånden var vi ved at være fremme ved Radenthein, som jeg forbinder med indkørslen til [Millstätter See](#) fra øst. Hvorfor ved jeg ikke, men måske fordi det var fra den retning jeg kom fra, da jeg var ved Millstätter See første gang sidst i 70'erne. Snart var vi fremme ved Döbriach, som ligger ved den østlige ende af Millstätter See. Vi ville lige se om, der var plads på campingplads Neubauer i Dellach, men da vi langsomt kørte forbi, kunne vi se på et skilt, at alt var optaget. Vi kørte videre til [Terrasen camping](#) i Pesenthein, hvor vi fik lov til at vælge, hvilken "hylde vi ville sove på". Da vi kom ud af bilen for, at finde en plads kunne vi lugte at bremserne på bil og campingvogn havde været godt varme, for der stank noget. Bil og campingvogn fik lov til at hvile lidt indtil vi havde peget ud, hvilken hylde vi ville sove på. Vi hentede "ekvipagen" og kørte op på hylde 4, hvor vi havde valgt plads 19, med udsigt over Millstätter See. Da vi havde installeret os, satte vi os med en enkelt øl for at nyde udsigten, og slappe lidt af. Vi havde lidt problemer med nogle hvepse, men da Karin ikke ville lade dem nyde synet af at hun tog solbad i trusser og BH, så begyndte hun at slå efter en af dem, med det resultat at hun slog den ned lige indenfor kanten af BH'en, hvor den selvfølgelig stak. Nu måtte jeg så lege doktor, og hente en kniv til at skrabe brodden ud. Det så ud til at der sad noget fast. For at være helt sikkert måtte jeg også suge giften ud. Det så ikke ud til at brystet hævede, så vi blev enige om, at hun ikke behøvede, at slå en hveps ned til det andet bryst. Det bliver de ikke større af. ☺

Udsigten fra plads 19

Da vi nok ikke er så gode til at sidde for længe for at slappe af, blev vi enige om at se os lidt rundt på campingpladsen, samt efterfølgende at tage cyklerne til den nærliggende by Millstatt. Vi nød turen mens vi trillede til Millstatt, hvor vi lige købte lidt ind til aftenmaden. Efter vi kom tilbage igen, nød vi igen udsigten, inden vi gik ned til søen, for at se på lokaliteterne. Bagefter fik vi tændt [Cobb-grillen](#) op med en af "de billige Briketter" fra Bilka, for at lave aftenmad. Mens vi sad og nød maden, begyndte det at småregne, og da vi havde spist maden, trak vi indenfor, mens regnen tog lidt til. Lige nu sidder vi indenfor, hvor Karin skriver lidt SMS og jeg prøver at få styr på dagens begivenheder, så det kan komme ned på skrift. Nu er det vist tid til en enkelt Rom & Cola, og nyde resten af aftenen, indtil vi går i seng for at gøre klar til en ny dejlig dag i morgen.

onsdag, den 14. august 2013:

Det havde regnet stort set det meste af natten, så vidt vi ved. Når vi var vågne, kunne vi svagt høre lidt regn på taget af campingvognen. Vi havde besluttet os for ikke, at sove hele dagen væk, og vågnede da også op kl. 06.30, men det var nu for tidligt, som vi puttede os igen ind under dynen, mens vi kunne høre, at regndråber dryppede på taget.

Mælkeautomaten ved Camping Neubauer i Dellach

Pludselig var kl. 08.30, og Karin fik travlt med at stå op. Vi havde jo sagt, at vi absolut ikke måtte sove længere end til kl. 08.00 på resten af ferien. Nå pyt, vi har jo ferie, men vi skal selvfølgelig ikke sove tiden væk. Karin hentede det bestilte morgenbrød, som vi spiste til vores sædvanlige morgenbuffet, som denne dag blev indtaget inde i campingvognen. Der var nemlig stadig lidt vand i luften, selv om jeg ikke vil kalde det regn. Det meste af formiddagen var vejret overskyet og med lidt fugt i luften af og til. Det blev ikke meget vi sad udenfor, men så er det godt vi kan trække indenfor. Efter vi havde fået lidt frokost, var vejret blevet bedre, og skyerne var blevet lysere, så vi be-

sluttede os for at tage en tur langs Millstätter See til østenden af søen. Første etape var til Dellach, hvor vi lige skulle se til Camping Neubauer, hvor vi boede hos for 20 år siden, og som vi har besøgt senere, uden overnatning. Automaten hvor man kunne købe frist "Ko-mælk", havde de stadig. Efter at have set os lidt om, og bl.a. kunnet konstatere, at den lokale købmand var lukket, fortsatte vi vores cykeltur til Döbriach, som ligger helt oppe i østenden af søen. Her er flere campingpladser, men ved at se lidt rundt i området, er vi glade for, at vi har valgt Terrassen Camping i Pesenthein. Den ligger meget bedre, både hvad angår udsigt og placering, hvor vi kan cykle til begge ender af søen. Vi kunne også se, at man kan cykle hele vejen rundt om Millstätter See ad stier, men det er vist for langt for os utrænede (Søen er 12 km lang så det er nok ca. 30 km). Da vi nåede campingpladsen på turen hjem, havde vi ikke fået nok, så vi fortsatte til Millstatt, hvor vi kiggede på midtbyen, inden vi gik i Billa for at handle lidt fornødheder ind, så som ost, mælk og yoghurt. Tilbage ved campingpladsen fik vi en velfortjent øl, som vi nød ude under markisen. Senere trak vi indenfor, hvor vi læste lidt og hyggede os. Solen havde det svært og kom ikke rigtig igennem, så det endte med at blive en "Slappe" dag. Ved aftenens tid klarede det op igen, så vi besluttede os for at sidde udenfor og slappe af. Der kom et par unge mennesker med et lille telt, som slog det op på den tomme plads ved siden af os. De kom fra Erlangen, eller området lige udenfor. Imens vi sad og så på de slog teltet op, fik vi tændt op i Cobbén, men det gik ikke helt som planlagt idet "Den store briket" kun tændte godt i den ene side. Selv om grillen måske var lidt ujævnt tændt, lykkedes os også i dag med vores selvkomponerede, varme løg og tomat-salat. Bagefter grillede vi de pølser, "Grillzwerge", vi havde købt i Billa i går. Også i dag blev det vellykket. Bagefter nød vi det sidste af rødvinen, inden vi trak indenfor. Vi havde lidt ondt af de unge mennesker, som var færdige med aftenens maden, og nu sad og skuttede sig ved bordet udenfor teltet, så vi satte Cobbén over under deres bord, så de kunne varme sig lidt på varmen fra "Briketten", mens den brændte ud – Der var mindst 1 – 2 timers varme i den endnu. Som sagt trak vi indenfor for at læse lidt samt skrive dagens beretning og hygge os indtil det blev sengetid. Forhåbentligt bliver vejret i morgen, som vejrudsigten siger, nemlig 26 °C og solskin. Når vi ser ud på aftenhimlen, er vi fortrøstningsfulde, for der er flere huller i skyerne. Man skal være positiv og søge heldet, så kommer det af sig selv – Så vi har solskin i morgen – Basta!

Der grilles

torsdag, den 15. august 2013 (Maria Himmelfart):

Vi vågnede lidt før kl. 08.00. Da vi trak gardinerne fra, var der endnu ikke solskin, men vi kunne se, at skyerne var ved at fortrække, og solen kom frem i små øjeblikke. Vi fik, som de andre dage, vores morgenbuffet, og så hyggede vi os ude i det tiltagende solskin hele formiddagen, mens vi fik læst i vores spændende bøger. Ved middagstid, syntes vi det var tid til at tage en cykeltur. Vi havde besluttet os for at cykle helt hen til Seeboden, som er byen i vestenden af Millstätter See. Vi havde en dejlig cykeltur i solskinnet de ca. 7 km til Seeboden, hvor vi drejede ned til søen for, at se hvad der gemte sig i nærheden af campingpladserne, og området hvor turisterne holdt

Frokost i Millstatt

til. Det var ikke noget særligt, og vi må erkende, at vi absolut har fundet det bedste sted ved Millstätter See i Pesenthein. Vi regnede med, at finde et sted at få lidt frokost, men der var ikke rigtigt noget i Seeboden, som tiltalte os, så vi tog strandpromenaden ud af byen og videre i høj sol mod Millstatt. Da vi kom til Millstatt, drejede vi ned ad vejen mod søen og parkerede cyklerne ud for den lille restaurant Peppino, hvor vi spiste sammen med ungerne, en gang vi kørte hjem fra ferie i Kroatien i 2001. Den gang var vi kommet forbi ved Spittal og ville se, hvor vi havde boet på camping Neubauer. Det var her vi opdagede, at de havde en Ko-mælks automat, og så var det, vi spiste frokost på restauranten, inden vi kørte videre op til Jürgen & Johanna på vejen hjem. Nå tilbage til nutiden. Vi fik bestilt hver en pizza og et stort glas Gösler Zwickl til. Efter at have nydt maden, kørte vi ad strandpromenaden gennem Millstatt og videre langs vejen tilbage til campingpladsen, hvor vi nød solen udenfor campingvognen, mens vi læste. Vi måtte dog tage nogle slagsmål med enkelte hvepse, men når de fik lidt elektroterapi, så slog det dem helt ud og vi fik fred, i hvert fald for den hveps. Ved aftenens tid fik vi et bad, inden vi pakkede markisen, så vi kunne gøre klar til morgendagens tur videre mod næste mål. Vi læste lidt mere i solen og fik aftenens mad bestående af rester fra grillen i går og lidt ost og rødvin. Da det blev køligere udenfor, pakkede vi bord og stole væk og trak indenfor for at læse og skrive på beretningen, samt hygge os lidt med udsigten den sidste aften ved Millstätter See i denne omgang – Vi kommer igen.

fredag, den 16. august 2013:

Dagen var kommet, hvor vi ville videre fra Millstätter See, selv om det var svært at forlade stedet. Da vi vågnede kl. 07.30, var der høj solskin og næsten ikke en sky på himlen, så selv om vores campingvogn stadig var i skygge fra bjergene, så er det svært at køre mod det ukendte. Vi ved jo, at vejret kan skifte ligesom man vender en hånd, når vi kører gennem Tauerntunnellerne. Nå skidt vi fik ordnet vores morgenritualer og fik taget afsked med vores "Tyske naboer", som var klar til at køre lidt før os. De var begge under uddannelse til "Bauingeniør", så det fik vi så en

"Bulldogs" undervejs

lille snak om. De var faktisk færdige med bachelor og skulle begynde på master til oktober. Vi fik vinket farvel til dem og gjort klar til at forlade Terrassen Camping Pesenthein for denne gang. Kl. 08.55 kørte vi i fuld sol og 18 °C ud af campingpladsen, igennem Millstatt og Seeboden og frem til Tauernautobahnen. Vi kunne godt mærke, at vi kørte op i bjergene, og da vi kl. 09.40. havde passeret Katschbergtunnel, var det kun 14 °C. Vi betalte 10 € for at køre videre og kunne snart køre gennem Tauerntunnel, til sammen 12 km. betalingstunnel. Ved Hallein drejede vi af for at køre mod Obersalzberg. På vej op over bjerget kom vi til at køre efter 5 "Bulldogs" (Små grønne traktorer), men de vinkede os pænt forbi så snart chancen bød sig. Der var godt nok en idiot, som dyttede efter os, fordi han troede at vi ville sinke ham, men han forsvandt bagud, selvom vi havde campingvogn med. Vi kørte forbi mange trætte cyklister, som asede opad. Måske havde lægen sagt, at de skulle få motion, men det så i hvert fald ikke sundt ud, som de stønnede og svedte på de 14 % stejle skråninger. Efterhånden var vi kommet over passet og begyndte nedstigningen mod [Berchtesgaden](#). Inden vi nåede helt til Berchtesgaden, skulle vi dreje til venstre og op at den stejleste vej, vi har kørt på (mit skøn 25 - 28 %) ind til campingpladsen. Det stod også på skilte at man skulle køre i 1. gear, og hvis man havde brug for hjælp, så kom de gerne for at trække os op til campingpladsen. Et stykke før campingpladsen stod et STOP hvis man ikke havde reserveret, så vi stoppede selvfølgelig, og gik de sidste 500 m op ad bakken til receptionen, hvor vi var heldige at kunne vælge mellem de 2 pladser, som var ledige. Vi tog den første, som lå lige ved svømmepølen og 25 m fra campingpladsens restaurant. Her fik vi os godt installeret og kunne nyde en øl udenfor campingvognen. Da vi havde siddet lidt, blev vi enige om, at vi lige kunne nå at køre ud af pladsen inden middagslukningen, 13.00 - 14.30, så vi besluttede os for at nyde det fantastiske vejr og tage turen op til Kehlsteinhaus, også kaldet "Ørnereden", eller "Hitlers Teehaus". Da vi var kommet ned af den stejle tilkørsel til campingpladsen, gik det stejlt opad, ad veje med mange hårnålesving, indtil vi nåede Obersalzberg og Parkeringspladsen, hvor busserne kører de 6,5 km op ad vejen til parkeringspladsen med elevatoren op til [Kehlsteinhaus](#). Vi fik købt returbilletter for

Camping Allweglehen

Kehlsteinhaus

14,60 € pr. person, og tog bussen, som kørte af sted på den lukkede Kehlsteinweg, kl. 13.30. Efter ca. 20 min var vi oppe ved pladsen foran elevatoren, der gik op til Kehlsteinhaus. Vi skulle lige igennem en ca. 130 m. tunnel ind til messingelevatoren. Ligesom for at købe billet skulle man stå i kø. Det tog vel 1/2 time indtil elevatoren, med begrænset kapacitet, havde fået køen foran os hejst de 124 m op til Kehlsteinhaus. Da vi kom ud af elevatoren, løb vi ind i dem, der stod i kø for at komme ned igen. Vi fik os maset gennem køen og kom ud på terrassen ved Kehlsteinhaus, hvor vi kunne se ud over bjergene. Vi gik lidt højere op og kunne nu nyde udsynet over bjergene hele vejen rundt. Da vi var ved at være mætte af indtryk, gik vi tilbage til Kehlsteinhaus og elevatoren, men da vi ikke gad at stå i kø i 10 - 20 min, besluttede vi os at tage stien ned til pladsen foran elevatoren. Det tog ca. 20 min fortalte

skiltene. Efter en dejlig gåtur var vi nede ved busserne kl. 15.20, og vi havde bestilt returplads kl. 16.00, så vi havde god tid til at slappe af på en bænk i solen. Kl. 15.35 sagde en af buschaufførerne, at der var ledige pladser i hans bus, så den var vi hurtigt med på og kørte med ned til parkeringspladsen i Obersalzberg. Flammen havde ventet troligt på os i varmen, mens vi var oppe i bjergene, og snart var vi på vej ned mod Berchtesgaden ad en 24 % stejle vej. Både vi og de andre brugte de lave gear og bremsen, så man kunne lugte de varme bremses. Fremme ved Berchtesgaden drejede vi mod campingpladsen, som vi nåede efter et par kilometer. Nu var det tid til at tage en runde på campingpladsen for, at se hvordan den tog sig ud længere oppe. Da vi havde været rundt, kom vi forbi campingpladsens restaurant, hvor vi fik en velfortjent "Berchtesgadener Dunkel", som vi nød sammen med udsynet over bjergene. Da vi havde nydt øllen, blev vi enige om at bestille aftensmaden, inden vi gik tilbage til campingvognen. Det blev til Knoblauchsteaks mit pommes und salatbuffet samt en øl mere. Efter at have nydt en lækker måltid var det tid til at finde de 25 m hen til campingvognen, hvor vi hyggede os udenfor og senere trak ind. Karin for at læse og jeg for at skrive på beretningen. Vi glæder os til endnu en dag i morgen og forhåbentligt i samme gode vejr som i dag, hvor vi mener temperaturen lige var oppe at "røre" de 30 °C.

Bierstunde

Lørdag, den 17. august 2013:

Klokken var knap 08.00, da vi vågnede, og skubbede rullegardinet fra ovenlyset. Vi kunne se op mod en helt klar himmel, men bjergene skyggede endnu for, at solen kunne nå ned til os. Efter de sædvanlige morgenritualer og Karins morgenbuffet, så sad vi lidt og snakkede om, hvad vi skulle foretage os på denne, endnu en fantastisk solrig dag. Vi blev enige om, at vi ville have 3 holdepunkter på vores tur, nemlig [Königssee](#), Ramsau og Hohen Werfen. Vi kørte fra campingpladsen kl. 10.35 i 23 °C. Vi skulle også finde en tankstation undervejs, da brændstofstanden var ved at være helt nede. Vi kørte ned gennem Berchtesgaden og drejede i den første rundkørsel mod Königssee. Der var også flere små traktorer undervejs i dag, og de kørte også mod Königssee. Fremme ved parkeringspladsen ved Königssee, kunne vi konstatere, at den allerede var næsten fuld. Da Karin og jeg ikke er til sådan et "Gedemarked", blev vi hurtigt enige om, at den ene sø lignede den anden, og vi havde allerede en god søoplevelse fra Millstätter See. Straks vi kørte ud af parkeringspladsen, kunne vi tanke knap 50 ltr med 7 % biodiesel, så Flammen var godt tørstig. Efter vi havde tanket, kørte vi tilbage gennem Berchtesgaden og drejede denne gang mod

"On the road again"

Ramsau. Fremme ved Ramsau tog vi en af de små bjergveje, som førte os rundt om Hintersee. Det var en meget smal, kupe-ret vej med mange sving. Hver gang vi mødte en anden, måtte en af os trække ud i vejrabatten. Da vi var kørt rundt om Hintersee, var vi allerede på vej tilbage mod Berchtesgaden, hvor vi tog vejen, der fører forbi opkørslen til vores campingplads. Vi fortsatte dog et stykke længere, og endda et stykke for langt, da jeg ikke troede, at have hørt rigtigt, da GPS'en ville have os ind ad en meget smal og undseelig vej. Vi fik vendt kareten, da vi fik muligheden, så vi kunne komme op ad den meget smalle vej. Ja, og stejle måtte vi erkende den var. Det gik kun lige at

holde den i 2. gear. Det var det stejleste vi har kørt på endnu, og vi har kørt 24 %, da vi kørte ned fra [Obersalzberg](#) i går. Jeg tror det var mellem 25 og 28 %, heldigvis uden campingvogn. Der var såmænd heller ikke plads i bredden, og vi mødte da også en skilt med påhæng forbudt. Ad den meget smalle vej kørte vi kl. 12.10 forbi et skilt, som fortalte at nu var vi i Østrig. Der var ikke meget der ændrede sig, bortset fra at det nu gik meget stejlt nedad på en højest 3 m bred vej. Det var heldigvis kun 500 m, indtil vi var nede ved den brede vej, vi kørte på, da vi kom fra Millstatt til Berchtesgaden. Den vi kom ned af, var i øvrigt også den, vi kom til at køre forbi, i strid med GPS'en, med campingvognen på turen fra Millstatt til Berchtesgaden – Heldigvis!! Vi havde besluttet os for ikke at køre på Autobahn, så fra Hallein gik det ad Bundesstrasse gennem de mange små

Udsigten fra klokketårnet

byer og Lueg Passet, indtil vi nåede Werfen, hvor vi ville besøge Borgen, der hedder [Hohen Werfen](#). Da parkeringspladsen foran liften så rimeligt fuld ud fortsatte vi ca. 200 m længere, og parkerede lige da vi kom ind i byen Werfen. I 27 °C gik vi hen til liften, hvor vi betalte hver 15 € for at køre med op til Borgen, til gengæld skulle vi gå ned. Da vi kom op til Borgen, blev vi vist rundt

Hohen Werfen

restaurant. Bagefter slappede vi af foran campingvognen, indtil det blev tid til lidt aftensmad og hygge ved campingvognen den sidste aften på [Allweglehen Camping](#) for denne gang. I morgen går turen videre med retning mod Thalkirchen ved München.

søndag, den 18. august 2013 (Elses og Puttens fødselsdage):

Klokken 06.33 brummede Karin første gang, men lagde sig til at sove igen. Klokken 07.10 vågnede vi igen og stod op til den sædvanlige morgenbuffet. Da vi var stået op, før vi plejer, kunne vi ikke spise så meget som de andre dage. Da vi var færdig med morgenmaden, gik Karin over for at vaske op, imens jeg begyndte at gøre campingvogn og bil klar til turen videre. Da Karin kom tilbage var campingvognen næsten koblet helt på. Mens hun pakkede opvasken ind i campingvognen, fik jeg koblet ledningerne på, og vi var klar til at køre mod næste mål München Thalkirchen camping. Vi kørte ned ad den stejle vej fra Allweglehen kl. 08.05. Selvom det var overskyet, var temperaturen sneget op på 17 °C. Vi havde valgt at køre den korteste og hurtigste vej og det indebar, at vi skulle køre fra Berchtesgaden mod Salzburg, altså gennem Østrig for at komme til München. Det gik meget let og lige før Salzburg, var vi på Autobahnen med kurs mod Tyskland. Vi snakkede om, at det vist var mange år siden, vi havde kørt strækningen fra Salzburg til Rosenheim, hvor Inntal Autobahnen slutter sig på. Kl. 09.25 kørte vi forbi Inntal tilslutningen, og nu var det høj solskin og 23 °C. Da vi nåede frem til Kreuz München Süd, gik trafikken næsten i stå, GPS'en sagde en forsinkelse på ca. 2 min. Det gik dog smertefrit og fremme i Kreuz München Süd, skulle vi vælge den midterste af de 5 kørebaner, den førte videre mod Garmisch Partenkirchen og os mod München Thalkirchen. Som spået da vi kørte fra Allweglehen, ankom vi til [Campingplatz Thalkirchen](#), kl. 10.30 hvor vi fik anvist en plads 50 m fra indgangen. En udmærket plads, hvor vi både har sol og skygge. Efter vi havde fået stillet campingvognen op, kunne vi nyde en øl foran vognen. Vi var lige en hurtig tur rundt for at se de nærmeste omgivelser, og fik købt en enkelt flaske Rosevin, som vi kunne nyde senere. Kl. 12.30 tog vi cyklerne for at følge Isarkanalen opstrøms, imod det sted hvor [tømmerflåderne](#) tager ud fra. Vi fulgte stien langs kanalen og efter et godt stykke, kørte vi over en bro for at køre videre på den anden side. Et stykke videre kom vi frem til en bro højt over os, og troede vi kunne komme over til den lokkende Biergarten på den anden side, men ak nej, vi måtte fortsætte endnu et godt stykke, til vi kom frem til en

München Thalkirchen

Ud for Gasthof Brückenwirt

af asfalterede vej, som ledte os hen til den Biergarten, vi havde set før. Lidt trætte og godt tørstige smed vi cyklerne i på skråningen og gik ind i Biergarten ved Gasthof Brückenwirt. Her bestilte vi øl. Tjeneren spurgte om, det skulle være en Maas, men det blev "Halbes Maas Helles" til Karin og "Halbes Maas Dunkel" til mig. Da han kom med øllen, var vi blevet lokket til at bestille en lille suppe. "Pfannkuchensuppe" til Karin og "Leberknödelsuppe" til mig. Det nød vi rigtigt sammen med vores velfortjente øl, mens vi så tømmerflåderne lægge til, for at holde middagspause. Da der hele tiden kom mange gæster, som havde svært ved at få plads, inviterede vi et ældre ægtepar til, at sidde ved vores bord, mens vi drak de sidste par slurke af vores øl. Det var "rigtig indfødte" og vi havde lidt svært ved at forstå alt, hvad de sagde. Vi skyder på, at de begge var et godt stykke over 80, og det gør det måske ikke lettere. Efter vi havde drukket den sidste slurk, sagde vi pænt "tschüss" og tog vores cykler tilbage til campingpladsen. Her hyggede vi os udenfor resten af eftermiddagen med at se på de mange campere, som kørte ind på campingpladsen. Man skulle næsten tro, at vi var i Italien, idet 90 – 95 % var italienere. Jeg ved ikke hvad det er med italienere, men jeg synes ikke, det er et venligt

folkefærd. De gider ikke hilse, og er noget storsnude. Det har de ikke noget at have i, for har de ikke en større eller lige så stor nationalgæld som Grækerne. Og så har vi på denne tur, oplevet at der er pænt og rent på toiletterne, indtil italienerne kommer, så flyder det med toiletpapir på gulvene. Det gør der ikke, hvis der ikke er italienerne på stedet. Det må jeg vist have en snak med Franco om næste gang, jeg ser ham. Tja vi fik smilebåndene op igen, da vi kunne se og høre tømmerflåderne lægge til med fuld musik, på den anden side af Isarkanal lige ud for hvor vi sad og nød en øl. Da vi ikke skulle have noget særligt til aftensmad, hentede vi 2 portioner Fränkische Bratwurst mit Kartoffelsalat, som vi nød med en enkelt øl til inden vi trak indenfor for at læse og skrive på beretningen. Bagefter hyggede vi os, indtil vi gik i seng for at være klar til at cykle en tur ind i München midtby i morgen, hvis vejret vil.

mandag, den 19. august 2013 (Majas fødselsdag):

Da jeg vågnede her til morgen, kunne jeg mærke, at jeg bare skulle op. Karin blev helt forskrækket, og spurgte om jeg vidste hvad klokken var. Det gjorde jeg ikke, men jeg følte jeg skulle op nu. Klokken var 07.50, så Karin kunne snue 10 minutter længere, inden hun stod op. Det var ikke fordi vejret var noget at skrive hjem om. Det var gråt i gråt og havde regnet 17 dråber flere gange i løbet af natten. Da vi nu var kommet så tidligt op, satte vi os udenfor med hver en kop kaffe, som vi rigtig nød i den friske luft, efter der var kommet lidt regn. Senere trak vi indenfor, hvor vi satte os til morgenbuffeten, som Karin havde sat på bordet. Senere tog vi lige en indkøbstur til Netto markendiscount for, at købe lidt fornødenheder. Da vi kom tilbage begyndte det at småregne, så vi slappede af indenfor og fik også sat en film på, som vi så, mens det regnede. Det var faktisk første gang på turen, det regnede midt på dagen, så vi nød at slappe af. Lidt hen ad eftermiddagen, var det blevet opholdsvej, så vi besluttede os for at tage cyklerne ind til [München](#) centrum. Undervejs begyndte det at småregne, så da vi kom forbi en lille forretning hvor de solgte billige paraplyer, købte vi en til hver, som vi kan have liggende i campingvognen. Vi tog vores regnslag på, inden vi kørte videre ind mod centrum.

Stachus

Da vi var kommet ind til centrum, smådryppede det kun en gang imellem, så vi gik mellem folk i t-shirt, skjorteærmer og folk med paraply. Vi var landet på [Marienplatz](#), som den store plads foran rådhuset hedder. Vi gik gågaden igennem op til [Stachus](#) og springvandet. Så vendte vi og tog den anden side af gaden tilbage mod Isartor. Vi nåede dog kun til Altes Rathaus, hvor vi drejede ind til Viktualienmarkt, som vi lige skulle ose lidt på. Efter

Schweinehaxe

lidt problemer, vi kom kort væk fra hinanden, men fandt dog hen til Platzl, hvor hovedindgangen til [Hofbräuhaus](#) ligger. Vi fik parkeret vores cykler og låst dem sammen, inden vi gik ind i Hofbräuhaus ved knap 4-tiden, hvor der var levende musik og masser af mennesker. Vi fandt et par pladser, hvor vi kunne se musikken, hvis ikke folk der gik ud og ind stod i vejen. Lige ved siden af os sad også en ældre Bayrer i fuld ornat, med Lederhosen, Hut og Snurrbart i både overskæg og kindsæg. Vi bestilte hver Ein Maas, som vi nød i de festlige omgivelser. På et tidspunkt kom nogle "Ruski" (Russere) og satte sig ved vores bord. De forstod intet bortset fra russisk, så det var lidt af en opgave tjeneren kom på, med at forstå hvad de ville have. Det eneste vi forstod var "Nastrovje", da de skålede og "Dos Vedanya", da de gik. Vi fik også bestilt os en Schweinehaxe mit Knödel, og vi nød rigtig det magre kød, sammen med resterne af vores øl. For 2 Haxe og 2 Maas betalte vi 41 €, som vi synes var givet godt ud. Mætte forlod vi Hofbräuhaus for, at se, om vi kunne finde tilbage til Thalkirchen og campingvognen. Det gik rimeligt, selvom vi lige måtte se i kortet en enkelt gang. Der kom nogle enkelte dryp på vejen hjem, og da vi havde låst cyklerne fast til stativet ved campingvognen, satte vi os indenfor. Karin for at læse, og jeg for at skrive dagens afsnit. Da vi er

godt forspiste kommer resten af dagen til, at foregå med hygge inde og ude alt efter vejret. Vi glæder os allerede til i morgen, og giver tyskerne ret i, at der findes ikke dårligt vejr, kun dårlig påklædning.

tirsdag, den 20. august 2013 (Egons fødselsdag):

I dag vågnede vi kl. 08.10. til solskin blandet med skyer. Vi satte os udenfor, for at nyde vejret og en kop kaffe i solen. Da æggene var klar, trak vi indenfor, for som vi plejer, at nyde den store morgenbuffet, "Mit alles". Vi havde besluttet os for, at tage en halv slapper, forstået sådan at vi ville slappe af på campingpladsen, indtil de havde gjort toiletbygningerne rene, så vi kunne komme i bad uden "The Italian Problem" = Papir smidt rundt på gulvene. Vi hyggede os rigtig med morgenmaden, og fik i dag en Jägermeister til. Det var nu ikke det samme som "En lille en". Efter den store morgenbuffet klarede Karin opvasken, mens jeg fik skyllet skidtet af bil og campingvogn. Det havde nemlig regnet så kraftigt i nat, at det havde sprøjtet med skidt en ½ meter op på bil og campingvogn. Da morgenrengøringen var overstået, satte vi os for at nyde solen udenfor campingvognen. Vi kunne nyde, at vi var de eneste, så langt vi kunne se, som havde solskin, hvor vi kunne sidde udenfor. Da klokken blev 11.00, kunne vi tillade os at få et lille glas Rosevin på "Solskinsterrassen". Det havde vi meget sjov med sammen med de tyskere, der gik forbi. Italienerne som kom i stimer, kiggede den anden vej. Undskyld Franco, jeg har altså intet mod Italienerne. Vores nye naboer hilste af med en "kvik bemærkning", inden de tog ind i byen. Da klokken så var blevet 12.30, var vores toilet rengjort, og så var vi klar til dagens brusebad. Karin havde

Foran Deutsches Museum

købt 2 poletter i morges til varmt vand, så vi tog håndkæderne på nakken, og kunne glæde os over, at der ikke lå papir på gulvene, da vi skulle i bad. (PS! Der var heller ingen papir på gulvene, da vi var gået igen) Det kan godt være, at vi havde købt poletter til varmt vand, men i bruseren var kun koldt og "pissekoldt" vand, så vi nød vores lidt kolde afvaskning. Vi blev i hvert fald helt kvikke, ja nærmest hyperaktive, så vi fik cyklerne fundet frem, så vi kunne køre de knap 8 km på Isar Radweg, for at komme ind til München centrum. Vi kørte frem til "[Deutsches Museum](#)", hvor vi kørte ind mod centrum, og efter vi var kørt gennem Isartor, fandt vi en lygtepæl, hvor vi kunne låse vores cykler fast. Nu fik vi udforsket de steder, vi ikke havde set i går og endnu en gang "pløjet" Die Fussgängerzone igennem. Vi var også lige en tur inde på [Viktualienmarkt](#), og da vi var blevet lidt småsultne købte vi os "Leberkäse mit Semmeln". Da vi var der købte vi også 5 "Par Landjäger", så vi havde lidt til hjemturen i morgen. Efter at have osset lidt i midtbyen, var det tid til en enkelt øl, så vi fandt gennem de små gader frem til Hofbräuhaus, hvor vi fik bestilt en Maas Helles und ein Halbes Dunkel. Vi sad og nød "Die kleine Musikkappelle", som spillede, mens vi var der, og at se på de mange mennesker, der vandrede ud og ind, forbi os. Mange for at finde en plads, men også nogen, der bare skulle finde et gratis toilet, Da vi havde nydt vores øl, var det tid til igen at finde cyklerne, som var strategisk godt placeret i forhold til Hofbräuhaus og Isar Radweg. Vi tog nu de 7,5 km tilbage langs Isar Radweg og kunne nyde resten af vores Rosevin fra i morges udenfor campingvognen. Da vores naboer kom ½ time senere, kunne de heller ikke lade være med lige at kommentere, at vi "som da de gik, sad og drak Rosevin". Vi havde dog vores cykelcomputer på bordet, som kunne dokumentere, at vi havde kørt 15 km ☺. Da vi havde nydt resten af Rosevinen, var det tid til at få cyklerne sat på stativet, inden vi trak indenfor for at få lidt aftensmad, som bestod af "Minifrikadeller" med brød til og hver en "dansk øl" til. Efter aftensmaden fandt Karin nogle blade, som lige skulle læses, inden de skulle smides ud, og jeg skrev lidt på beretningen. Nu vil vi slappe af den sidste aften og få det sidste pakket, inden vi er klar til at køre hjemad i morgen tidlig – Vi høres ved i morgen ☺

Ein Halbes "er nu for lille"

onsdag, den 21. august 2013 (Karin og Annes fødselsdage):

I dag er en særlig dag, af 2 grunde. Den vigtigste er at Karin har fødselsdag og den anden, at det er i dag, vi begynder vores tur hjemad. Det blev ikke til meget fejring her til morgen, kun at vi sov en ½ time længere. Selvom vi skulle ud at køre, tog vi et "lille nip" til at skåle og ønske tillykke, inden vi som de andre dage fik vores Morgenbuffet. Karin havde hentet morgenbrød og betalt for overnatningerne, så efter morgenritualerne gik Karin over for at vaske op, mens jeg fik tømt toilettanken. Cyklerne var sat på i aftes, så da Karin kom tilbage, fik vi gjort campingvognen

og bilen klar til vores tur hjemad. Moveren fik campingvognen vendt, og vi fik koblet på, og var nu klar til hjemturen, som vi havde kodet ind i GPSén. Allerede da vi kørte ud fra campingpladsen foreslog GPSén, at vi skulle tage en anden rute, da der var vejarbejder / køer på den valgte rute.

På vejen hjem

I stedet for 22 min forsinkelse kunne vi nøjes med 8 min. Vi valgte den med mindst spildtid og blev ledt vest om München, så vi fik set noget nyt undervejs. Efterhånden var vi kommet gennem Autobahnkreuz München Süd-West og frem til München Nord, hvor vi lige skulle igennem lidt "Stoppender Verkehr". Nu var vi på rette spor hjemad, ad de veje vi kender, så selv om GPSén prøvede at lokke os til at køre fra nogle gange, så holdt vi fast i at køre på Autobahnen. Ved Köschinger Forst, kl. 10.25 i 16 °C kørte den Hollænder forbi, som havde ligget på pladsen lige over for os i München. Han blinkede lige en hilsen til os. Så er det rart, man kører i en bil, som er let genkendelig. Vi nærmede os Würzburg, hvor vi skulle ind på Autobahn 7, som vi kan følge helt til den danske grænse. Inden vi nåede så langt, holdt vi ind på rastestpladsen Steigerwald, kl. 12.10, så både vi og "Flammen" kunne få lidt frokost. Ved siden af os holdt en bil, med 5 mand i. De 2 af dem, i øvrigt "farvede", havde begge håndjern på. Da de fik lov til at gå frit, har det nok været noget med asyl eller lignende. Efter vi kom til Biebelried Kreuz, gik det videre ad A7 mod Danmark. Trafikken gled uden problemer. Vi havde sat GPSén på 78 km/t hvor brændstofforbruget er mest optimal. Ved Göttingen holdt vi en kombineret strække ben pause, hvor vi også fik lidt væske og en chokoladecroissant. Nu kunne vi igen tage et længere stræk mod nord, men lige før Hannover var vi efterhånden blevet lidt sultne. Klokken var blevet 18.20, så vi drejede af for at finde den næste Autohof, som heldigvis så ud til at være et hyggeligt sted. Aftensmaden, som var det eneste vi fik fejret Karins 59 års fødselsdag med. Fødselsdagsmiddagen blev indtaget på Autohof Mellendorf og bestod af 2 colaer, Schinken Schnitzel til Karin og Saftige Holzfällersteak til mig. Kæmperportioner, som ingen af os kunne spise det hele af. Vi var enige om at vi var nødt til at slå mave, inden vi skulle tage en natpause. Vi ville også gerne have trafikken ved Hamborg overstået, så vi kunne være hjemme sidst på formiddagen, og veludhvilede efter natpausen. Da Maschener Kreuz var spærret på grund af vejarbejde, blev vi ledt ad andre veje. Vi var noget skeptiske, idet GPSén havde prøvet at vildlede os et par gange, men vi valgte at følge vejvisningen og kom fint tilbage til A7 lige syd for Hamborg. Turen gennem Elbtunnellen gik fint, men da vi kørte igennem nogle store ujævnheder, lød det underligt, som om støtتهjulet rørte, når det gyngende nedad. Vi satte farten lidt ned og havde ingen problemer, men valgte dog at køre ind ved Tanken Holmmoor, da vi også skulle tanke. Støtتهjulet var ikke skruet helt op, så det var låst, måske har det skruet sig løs, for vi havde ingen problemer de første 700 km. Vi hørte det i øvrigt heller ikke mere på turen og det sad godt skruet fast, da vi kom hjem. Da vi kørte fra tanken, så vi at der var en plads til os på parkeringspladsen, så vi drejede ind for at holde natpause. Jeg faldt, som jeg plejer, i søvn, så snart jeg lagde hovedet på puden, Karin have lidt svært ved at sove idet hun var utryg, men efter et par timer faldt hun også i dyb søvn.

Fødselsdagsmiddag

torsdag, den 22. august 2013:

Efter at have sovet godt, på trods af bilerne, som støjende kørte forbi ude på A7, vågnede vi kl. 07.33. Men vi vendte os om på den anden side og tog ½ time mere. Vi fik en let morgenmad, inden vi var klar til at tage det sidste stræk til Nordborg. Vi satte os ind i bilen i 16 °C, og jeg tog

solbrillerne på, idet der var skyer, hvor solen kiggede ned indimellem. Ved Raderbrücke over Kielerkanalen ved Rendsburg blev lastbilerne ledt væk fra motorvejen. For at være sikker på at lastbilerne ikke kørte over stod en politibil og 2 betjente for at sikre de kørte en anden vej. Da vi kom over broen, kunne vi, på nordsiden, se, at 10 – 12 betjente stod og blev briefet om, hvad de skulle gøre. Vi kom i hvert fald fint videre, og lidt før kl. 10.00 krydsede vi grænsen ved Frøslev. Her var hastighedsgrænsen sat ned til 40 km/t, og der stod en betjent / tolder, som skulle kontrollere, hvad der kørte ind i Danmark. Vi mente det var dyre biler, der kørte uden afgift, som de var ude efter.

Da vi nåede frem til Kliplev, fik Karin sin mobiltelefon tændt og det "raslede ind" med SMSér, da hun ikke havde haft den tændt i godt 2 uger, og hun havde også haft fødselsdag. Nu gik det af sted, det sidste stykke hjemad. Karin havde sendt en SMS til Jeanne om, at vi var hjemme ved ca. kl. 10.50, så Luka og Jeanne var klar til at modtage os. Kl. 10.55 drejede vi ind ad H. C. Ørstedes Vej og parkerede bilen. Efter modtagelsen fik vi tømt bil og campingvogn, samt kørt campingvognen på plads. Heldigvis har vi 2 feriedage endnu, som vi kan bruge til at få ryddet op, vasket tøj, og få "ekvipagen" gjort ren o.s.v.

Efterskrift:

En dejlig sommerferie-tur er afsluttet, og campingvognen sat på plads. Nu har vi et par dage til at få vasket tøj og gjort rent. Efter vejrudsigten, ser det ud til at vores sidste feriedage bliver rimelige – I morgen, fredag, skal vi have købt Karins fødselsdagsgave. Vi tager i Elgiganten for at se, om de har en iPad til en rimelig pris, så hun igen kan komme på mail og måske på Facebook. Vi har haft en fantastisk ferietur, hvor vejret faktisk har været med os næste hele vejen. Ind imellem har det næsten været for varmt. Vi har nydt hinandens selskab og haft nogle fantastiske oplevelser undervejs. Vi er glade for "Flammen" og vores "Sneglehus", som vi kalder bil og campingvogn. De gør at vi bare kan flytte, når vi har set det, vi vil et sted, eller hvis vejret ikke passer os. – Vi glæder os allerede til næste tur – "Når Karin og jeg er sammen på ferietur, kan intet gå galt, for vi har jo hinanden."

Sådan erindret – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, et dette skønne citat fra H. C. Andersen:

"At rejse er at leve"!

– Ja, og vi lever!

©2013 Ejlif@Petrat.dk

<http://Petrat.dk>

